

е на Египетско то царство, до тогава на Израилево то потомство добро е било. Но Иосифови те добродѣтелства мало помало са забравели. Най послѣ встѣпи на престола таковий Египетскій царь, които за Иосифа не е билъ нито чѣлъ. Той царь начала да са вси отъ множество то на Израилскій народъ. Той народъ, рече царь-а, на совѣтници тѣ си твърдѣ са оумножава; трѣба да го оумалимъ: защо то иначе могазъ бы онъ на насъ да са подигни, когато сосѣдни тѣ пастыри нападнатъ на насъ (около край Египта живѣли са народи, които са были всички тѣ само пастыри), понеже сѣ и сами пастыри, и можѣтъ да са согласатъ и тѣи съ тѣхъ и подданы сѣ тѣ покорность отрѣжѣтъ отъ насъ. Зато тай царь различни жестоки способы е измышлявалъ. За да бы оумалилъ Израилтанскій народъ. Най-напредъ понѣдилъ гы да работѣтъ весьма тяжки работы, защо то е мислѣлъ, какъ отъ тяжкѣи трѣдъ много отъ тѣхъ ще оумрѣтъ. Требували сѣ градове да зиждатъ, и всички тѣ на то нѣждни вещества сами да правятъ. Постави надъ ними надзиратели, които сѣ оудоволявали дѣла та имъ, и немилостиво гы вѣели. Но милостивый Богъ гы оупази, отъ тѣхъ превелики строгости и оутѣсненіа та, и не оумирахъ отъ того трѣдъ. Царь-а като видѣлъ, чи то не гы мори, заповѣда на бабы тѣ всако мѣжеско Израилско дѣте, когато са роди, да го сѣвѣатъ. Но оны тяжѣ заповѣдъ не исполниха и оправдаха себеси съ стговоръ, какъ Израилтанинъ тѣ не гы викатъ да имъ бабѣватъ. Най послѣ издади царь-а заповѣдъ, какъ всакій Египтанинъ всако Израилтанско мѣжеско дѣте, което намѣри на пѣтю въ Нѣла да го хвѣрли. Таа звѣрска заповѣдъ на истина на много мѣста са исполненѣ.

Въ то врѣмѣ родиса Моусей. Майка мѣ, защо то са боаше, да не види нѣкой Египтанинъ любезный ѣ сынъ, и го хвѣрли въ водѣ тѣ, крыла го е оу дома си три мѣсець; но защо то не смѣеше пакъ повыче да го крин, помысли да направи единъ ковчежецъ подовенъ на малъ кораблецъ, и въ него да положи малый си сынъ, и на вода та на Нѣла на таково мѣсто междѣ трѣстѣ то да го остави, отъ дѣто да не можи вода та да го завлече, и дѣто царева та дѣщерѣ обви-